

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 23 marca 1994

w sprawie ujednoczenia przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem

(94/9/WE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, a w szczególności art. 100a tego Traktatu,

uwzględniając wniosek Komisji¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁾,

działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 189b Traktatu,

a także mając na uwadze co następuje:

Na państwach członkowskich spoczywa obowiązek zapewnienia na swym terytorium bezpieczeństwa i ochrony zdrowia osób i, w razie potrzeby, zwierząt domowych i dóbr, a w szczególności pracowników, zwłaszcza wobec zagrożeń wynikających z użytkowania urządzeń i systemów ochronnych w przestrzeniach zagrożonych wybuchem;

Postanowienia obowiązujące w państwach członkowskich określają poziom bezpieczeństwa, jakiemu powinny odpowiadać urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem; chodzi tu ogólnie rzecz biorąc o warunki techniczne natury elektrycznej i nieelektrycznej, które wpływają na projektowanie i budowę urządzeń nadających się do użytkowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem;

Wymagania jakim powinny odpowiadać takie urządzenia różnią się w poszczególnych państwach członkowskich zasięgiem i rozbieżnymi procedurami kontroli; w konsekwencji rozbieżności te są w stanie przeszkadzać w wymianie handlowej wewnątrz Wspólnoty;

Harmonizacja krajowych przepisów prawnych jest jedynym sposobem usunięcia tych przeszkód w swobodnej wymianie; cel ten nie może być osiągnięty w sposób zadawalający przez każde państwo członkowskie oddzielnie; niniejsza dyrektywa ustanawia jedynie wymagania konieczne do swobodnego przepływu urządzeń, do których ma ona zastosowanie;

Teksty przepisów, mające na celu eliminację przeszkód technicznych w handlu powinny stosować się do nowego podejścia, przewidzianego w uchwale Rady z 7 maja 1985 r.³⁾, która nakazuje określenie koniecznych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i innych wymagań o charakterze społecznym, bez obniżania istniejących i uzasadnionych poziomów bezpieczeństwa w państwach członkowskich; uchwała ta przewiduje objęcie wielu wyrobów pojedynczą dyrektywą w celu uniknięcia częstych poprawek i mnożenia dyrektyw;

¹⁾ [Dz.U. WE](#) nr C 46, z 20.02.1992 r., str. 19

²⁾ [Dz.U. WE](#) nr C 106, z 27.04.1992 r., str. 9

³⁾ [Dz.U. WE](#) nr C 136, z 04.06.1985 r., str. 1

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

Istniejące dyrektywy dotyczące ujednoczenia przepisów prawnych państw członkowskich odnoszących się do urządzeń elektrycznych używanych w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, wprowadziły korzystne zmiany w zabezpieczeniach przeciwwybuchowych w zakresie konstrukcji odnośnych urządzeń i przyczyniły się do zniesienia przeszkód handlowych w tej dziedzinie; równolegle potrzebna jest rewizja i rozszerzenie zakresu istniejących dyrektyw, ponieważ, co jest w aspekcie globalnym szczególnie ważne, muszą być podjęte działania ochronne przeciw potencjalnym zagrożeniom wynikającym z działania takich urządzeń. Wynika z tego, że środki gwarantujące skuteczne zabezpieczenie użytkowników i osób trzecich muszą być uwzględnione już na etapie od projektowania i podczas fazy produkcji;

Charakter niebezpieczeństwa, środki ochronne i metody badań są często bardzo podobne, a nawet identyczne, zarówno w odniesieniu do urządzeń używanych pod ziemią jak i do tych używanych na powierzchni; w konsekwencji konieczne jest objęcie urządzeń i systemów ochronnych obu tych grup pojedynczą dyrektywą;

Obie wymienione grupy urządzeń są używane w licznych sektorach działalności zawodowej i przemysłowej i mają duże znaczenie gospodarcze;

Stosowanie się do podstawowych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia jest niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa urządzeń i systemów ochronnych; wymagania te zostały podzielone na wymagania ogólne i wymagania dodatkowe, którym powinny odpowiadać urządzenia i systemy ochronne; zwłaszcza wymagania dodatkowe powinny uwzględniać istniejące lub potencjalne zagrożenia; wynika z tego, że używanie urządzeń i systemów ochronnych uzasadni wprowadzenie co najmniej jednego z tych wymagań, jeżeli jest to konieczne do ich właściwego funkcjonowania lub ma to zastosowanie zgodnie z ich przeznaczeniem; pojęcie użytkownika zgodnie z przeznaczeniem jest najważniejsze w odniesieniu do bezpieczeństwa przeciwwybuchowego urządzeń i systemów ochronnych; niezbędne jest dostarczenie przez producenta kompletnej informacji; równie konieczne jest określenie i wyraźne oznakowanie urządzenia, wskazujące na możliwość jego użytkowania w przestrzeni zagrożonej wybuchem;

Przewiduje się przygotowanie dyrektywy opartej na art. 118a, dotyczącej prac w przestrzeniach zagrożonych wybuchem; ta dodatkowa dyrektywa będzie ukierunkowana w szczególności na zagrożenia wybuchowe pochodzące od konkretnego zastosowania i/lub rodzajów i sposobów instalowania;

Stosowanie się do podstawowych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia jest konieczne do zapewnienia bezpieczeństwa urządzeń i systemów ochronnych; wymagania te będą musiały być wprowadzone z rozsądkiem, biorąc pod uwagę zarówno technologię stosowaną podczas produkcji jak i nadrzędne wymagania techniczne i ekonomiczne;

Niniejsza dyrektywa określa tylko zasadnicze wymagania; ażeby ułatwić ustalenie zgodności z tymi wymaganiami, konieczne jest dysponowanie normami zharmonizowanymi na poziomie europejskim, dotyczącymi zwłaszcza nieelektrycznych aspektów zabezpieczeń przeciwwybuchowych, które odnosiłyby się do projektowania, produkcji i badań urządzeń, to znaczy normami, których przestrzeganie zapewnia produktowi domniemanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami; te normy zharmonizowane na poziomie europejskim są opracowywane przez instytucje prywatne i powinny zachować swój charakter nieimperatywny; w tym celu Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) oraz Europejski Komitet Normalizacji Elektrotechnicznej (CENELEC) uznano za instytucje właściwe do ustanawiania norm zharmonizowanych, zgodnie podpisanymi w dniu 13 listopada 1984 r. ogólnymi wytycznymi dotyczącymi współpracy między Komisją i tymi dwiema instytucjami; w rozumieniu niniejszej dyrektywy, norma zharmonizowana (norma europejska lub dokument harmonizacyjny) stanowi zbiór wymagań technicznych przyjętych przez jedną lub drugą z tych instytucji albo przez obydwie na zlecenie Komisji, zgodnie z dyrektywą 83/189/EWG Rady z dnia 28

marca 1983 r. w sprawie procedur informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych ¹⁾, jak i zgodnie z wyżej wymienionymi wytycznymi ogólnymi;

Należy ulepszyć strukturę legislacyjną w celu zapewnienia skutecznego i odpowiedniego uczestnictwa pracodawców i pracowników w procesie normalizacji; powinno to nastąpić najpóźniej do czasu wprowadzenia niniejszej dyrektywy;

Ze względu na charakter zagrożeń nieodłącznie związanych z użytkowaniem urządzeń w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, konieczne jest ustalenie procedur oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami dyrektywy; procedury te powinny być tworzone pod kątem poziomu zagrożenia z jakim związane jest użytkowanie urządzeń i/lub przed którym systemy muszą zabezpieczać bezpośrednie otoczenie; w konsekwencji każda kategoria zgodności urządzeń musi być uzupełniona przez adekwatną procedurę lub procedurę wybraną z kilku procedur równoważnych; przyjęte procedury są całkowicie zgodne z decyzją Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r., dotyczącą modułów różnych faz procedur oceny zgodności oraz reguł umieszczania i użytkowania znaku zgodności „CE”, przeznaczonych do wykorzystania w dyrektywach harmonizacji technicznej ²⁾

;

Rada przewidziała umieszczenie znaku CE przez producenta, lub przez jego pełnomocnika z siedzibą na terenie Wspólnoty; to oznakowanie oznacza zgodność wyrobu ze wszystkimi zasadniczymi postanowieniami i procedurami oceny, przewidzianymi przez prawo wspólnotowe w zastosowaniu do tego wyrobu;

Właściwe jest, aby państwa członkowskie mogły, tak jak to przewidziano w art. 100a.3 Traktatu, podejmować tymczasowe decyzje ograniczające lub zakazujące wprowadzania na rynek oraz użytkowania urządzeń i systemów ochronnych, w przypadku gdyby przedstawiały one szczególne zagrożenie bezpieczeństwa osób i, tam gdzie ma to zastosowanie, zwierząt domowych lub dóbr, pod warunkiem, że decyzje te będą poddane procedurze kontrolnej Wspólnoty;

Adresaci każdej decyzji powziętej w kontekście niniejszej dyrektywy powinni znać motywacje tej decyzji i środki odwoławcze im przysługujące;

Rada przyjęła w dniu 18 grudnia 1975 r. ramową dyrektywę 76/117/EWG dotyczącą urządzeń elektrycznych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem na powierzchni ³⁾ oraz w dniu 15 lutego 1982 r. dyrektywę 82/130/EWG dotyczącą urządzeń elektrycznych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem w kopalniach gazowych⁴⁾; od początku prac harmonizacyjnych przewidziano przekształcenie harmonizacji wybiórczej i częściowej, na której te dyrektywy są oparte, w harmonizację całkowitą; niniejsza dyrektywa pokrywa całkowicie zakres wyżej wspomnianych dyrektyw; dlatego też dyrektywy te muszą utracić moc obowiązującą;

Rynek wewnętrzny obejmuje przestrzeń bez granic wewnętrznych, w której zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitałów;

Konieczne jest przyjęcie postanowień przejściowych, pozwalających na wprowadzenie na rynek i oddanie do użytku urządzeń wyprodukowanych zgodnie z przepisami krajowymi obowiązującymi w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy;

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹⁾ [Dz.U. WE](#) nr L 109, z 26.04.1983 r., s. 8. Dyrektywa zmodyfikowana ostatnio przez dyrektywę 88/182/EWG ([Dz.U. WE](#) nr L 81, z 26. 03. 1988 r., str. 75)

²⁾ [Dz.U. WE](#) nr L 220, z 30.08.1993 r., str. 23

³⁾ [Dz.U. WE](#) nr L 24, z 31.01.1976 r., str. 45. Dyrektywa zmodyfikowana ostatnio przez dyrektywę 90/487/EWG ([Dz.U. WE](#) nr L 270, z 02. 10. 1990 r., str. 23)

⁴⁾ [Dz.U. WE](#) nr L 59, z 02.03.1982 r., str. 10

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

ROZDZIAŁ 1
Zakres stosowania, wprowadzenie na rynek i swobodny przepływ

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do urządzeń i systemów ochronnych, przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem.
2. W zakres zastosowania niniejszej dyrektywy wchodzi również aparatura zabezpieczająca, sterująca i regulacyjna przeznaczona do użytku poza przestrzenią zagrożoną wybuchem, która przyczynia się bądź jest wymagana do bezpiecznego funkcjonowania urządzenia, systemu ochronnego ze względu na ryzyko wybuchu.
3. W niniejszej dyrektywie są stosowane następujące definicje:

Urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem

- a) Przez „urządzenia” rozumie się maszyny, sprzęt, przyrządy stałe lub ruchome, podzespoły sterujące i oprzyrządowanie do nich należące oraz systemy wykrywania i zapobiegania, które oddzielnie lub połączone ze sobą, są przeznaczone do wytwarzania, przesyłania, magazynowania, pomiaru, regulacji i przetwarzania energii i/lub materiałów i które, przez ich własne potencjalne źródła zapłonu, są zdolne do spowodowania wybuchu.
- b) Za „systemy ochronne” uznaje się urządzenia inne niż wyżej zdefiniowane, których zadaniem jest natychmiastowe powstrzymanie powstającego wybuchu, i/lub ograniczenie skutecznego zasięgu wybuchu i które są wprowadzane na rynek oddzielnie, do zastosowania jako systemy samodzielne.
- c) Przez „części i podzespoły” rozumie się wyroby istotne ze względu na bezpieczne funkcjonowanie urządzeń i systemów ochronnych, lecz bez funkcji samodzielnych.

Atmosfera wybuchowa

Mieszanina substancji palnych w postaci gazów, par, mgieł lub pyłów z powietrzem w warunkach atmosferycznych, w której po zapaleniu spalanie rozprzestrzenia się na całą niespaloną mieszaninę.

Przestrzeń zagrożona wybuchem

Przestrzeń, w której w zależności od warunków lokalnych i ruchowych może wystąpić atmosfera wybuchowa.

Grupy i kategorie urządzeń

Grupę I urządzeń stanowią urządzenia przeznaczone do użytku w podziemnych częściach kopalń i w instalacjach powierzchniowych tych kopalń, narażonych na występowanie zagrożenia wybuchem metanu i/lub pyłu węglowego.

Grupę II urządzeń stanowią urządzenia przeznaczone do użytku w innych miejscach, narażonych na występowanie zagrożenia atmosferami wybuchowymi.

Kategorie urządzeń definiujące wymagane poziomy zabezpieczenia są opisane w załączniku I.

Urządzenia i systemy ochronne mogą być zaprojektowane do konkretnej atmosfery wybuchowej. W tym przypadku muszą być one odpowiednio oznakowane.

Użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem

Użycie urządzeń, systemów ochronnych i aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2 odpowiednio do grup i kategorii urządzeń, jak również do wszystkich wskazówek dostarczonych przez producenta i wymaganych w celu zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń, systemów ochronnych i aparatury.

4. Z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy są wyłączone:

- aparatura medyczna przeznaczona do użytku w środowisku medycznym,
- urządzenia i systemy ochronne, jeżeli zagrożenie wybuchowe wynika wyłącznie z obecności materiałów wybuchowych lub substancji chemicznie niestabilnych,
- sprzęt przeznaczony do użytku domowego i niezawodowego, jeżeli przestrzeń zagrożona wybuchem może powstać tylko rzadko, wyłącznie w wyniku przypadkowego wypływu gazu,

- sprzęt ochrony indywidualnej objęty dyrektywą 89/686/EWG¹⁾,
- statki pełnomorskie i ruchome platformy wraz z wyposażeniem pokładowym tych statków lub platform,
- środki transportu, to jest pojazdy i ich przyczepy przeznaczone wyłącznie do przewozu pasażerów transportem powietrznym lub drogowym w sieci kolejowej lub wodnej oraz środki transportu przewozu towarów transportem powietrznym bądź w publicznej sieci drogowej, kolejowej lub wodnej. Wyłączenia nie stosuje się do pojazdów przeznaczonych do użytkowania w przestrzeni zagrożonej wybuchem.
- sprzęt objęty art. 223 ust. 1b Traktatu.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie właściwe działania, aby urządzenia, systemy ochronne i aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2, do których stosuje się niniejsza dyrektywa, mogły być wprowadzone na rynek i do użytku tylko jeżeli właściwie zainstalowane, utrzymywane i użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem, nie narażają bezpieczeństwa i zdrowia osób i, w danym przypadku, zwierząt domowych lub dóbr.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają zdolności prawnej państw członkowskich do wprowadzenia, z poszanowaniem postanowień Traktatu, wymagań, które uznają za konieczne do zapewnienia ochrony osób, a zwłaszcza pracowników użytkujących urządzenia, systemy ochronne i aparaturę wymienioną w art. 1 ust. 2, pod warunkiem, że nie będzie to oznaczało modyfikacji tych urządzeń, systemów ochronnych i aparatury w sposób nie określony w niniejszej dyrektywie.

Państwa członkowskie nie powinny stawiać przeszkód podczas targów, wystaw, pokazów itp w prezentowaniu urządzeń, systemów ochronnych i aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2, które nie spełniają przepisów niniejszej dyrektywy, o ile widoczny znak wskaże wyraźnie ich niezgodność, jak również niemożność nabycia tych urządzeń, systemów ochronnych i aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2, przed ich doprowadzeniem do stanu zgodności przez producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie. Podczas pokazów powinny być podjęte odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony osób.

Artykuł 3

Urządzenia, systemy ochronne i aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2, do których stosuje się niniejsza dyrektywa, muszą spełniać, zamieszczone w załączniku II, zasadnicze wymagania bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, które się do nich odnoszą uwzględniając użytkowanie ich zgodnie z przeznaczeniem,

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie nie powinny zabraniać, ograniczać lub przeszkadzać we wprowadzeniu na rynek i do użytku na swym terytorium urządzeń, systemów ochronnych i aparatury wymienionej w art.1 ust. 2, które stosują się do niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie nie powinny zabraniać, ograniczać lub przeszkadzać we wprowadzeniu na rynek części i podzespołów, które mają pisemne świadectwo zgodności wymienione w art. 8 ust. 3, przeznaczonych do wbudowania do urządzeń lub systemów ochronnych w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Państwa członkowskie powinny uznać za zgodne ze wszystkimi przepisami niniejszej dyrektywy, łącznie z odpowiednimi procedurami oceny zgodności, ustanowionymi w rozdziale II:

¹⁾ [Dz.U. WE](#) nr L 399, z 30.12.1989 r., str. 18

- urządzenia, systemy ochronne i aparaturę wymienioną w art. 1 ust. 2, mającą deklarację zgodności WE, wymienioną w załączniku X i które są opatrzone znakiem CE przewidzianym w art. 10,
- części i podzespoły wymienione w art. 4 ust. 2 mające świadectwo zgodności, wymienione w art. 8 ust. 3.

Wobec braku norm zharmonizowanych, państwa członkowskie powinny podjąć wszystkie kroki jakie uważają za niezbędne, aby zwrócić uwagę stron zainteresowanych na istniejące normy krajowe i przepisy techniczne, uznane za ważne lub odpowiednie w celu poprawnego wprowadzenia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, wymienionych w załączniku II.

2. Jeżeli norma krajowa przenosząca normę zharmonizowaną, o której informację opublikowano w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich obejmuje jedno lub więcej zasadniczych wymagań bezpieczeństwa, a urządzenie, system ochronny, aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2 lub część lub podzespół wymieniony w art. 4 ust. 2, wykonano zgodnie z tą normą, to powinno się zakładać ich zgodność z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

Państwa członkowskie powinny publikować informacje o normach krajowych przenoszących normy zharmonizowane.

3. Państwa członkowskie powinny zapewnić podjęcie odpowiednich działań umożliwiających instytucjom społecznym wpływanie na proces opracowywania i nadzorowania norm zharmonizowanych na szczeblu krajowym.

Artykuł 6

1. Jeżeli państwo członkowskie lub Komisja uzna, że normy zharmonizowane wymienione w art. 5 ust. 2 nie w pełni zaspokajają odpowiednie zasadnicze wymagania bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, wymienione w art. 3, to Komisja lub państwo członkowskie powinny zwrócić się do komitetu ustanowionego na podstawie dyrektywy 83/189/EWG, nazywanego dalej „komitetem”, przedstawiając na to dowody. Komitet powinien wydać opinię bezzwłocznie.

Na podstawie otrzymanej opinii komitetu, Komisja powinna poinformować państwa członkowskie czy konieczne jest lub nie jest konieczne wycofanie tych norm z publikacji wymienionej w art. 5 ust. 2.

2. Komisja może podjąć wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia praktycznego stosowania w jednolity sposób niniejszej dyrektywy według procedury przewidzianej w ust. 3.

3. Komisję powinien wspomagać stały komitet, złożony z przedstawicieli wyznaczonych przez państwa członkowskie, pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Stały komitet powinien ustanowić swój regulamin wewnętrzny.

Przedstawiciel Komisji powinien przedłożyć stałemu komitetowi projekt środków jakie należy podjąć. Komitet powinien wydać opinię o projekcie w terminie, który przewodniczący może ustalić zależnie od pilności danej sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

Opinia zostaje wpisana do protokołu; ponadto każde państwo członkowskie ma prawo żądać, aby jego stanowisko zapisano w protokole.

Komisja powinna przywiązywać największą wagę do opinii wydanych przez stały komitet. Powinna ona informować komitet o sposobie w jakim uwzględniła jego opinię.

4. Stały komitet może ponadto badać każdą kwestię związaną ze stosowaniem niniejszej dyrektywy podniesioną przez swego przewodniczącego lub z jego inicjatywy, albo też na żądanie państwa członkowskiego.

Artykuł 7

Jeżeli państwo członkowskie stwierdzi, że urządzenia, systemy ochronne lub aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2, oznakowane znakiem zgodności CE i użytkowane zgodnie z ich przeznaczeniem zagrażają bezpieczeństwu osób i, w danym przypadku, zwierząt domowych lub dóbr, powinno podjąć wszelkie właściwe środki w celu wycofania tych urządzeń, systemów ochronnych lub aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2 z rynku, zakazu ich wprowadzania na rynek, dopuszczenia ich do pracy lub do ograniczenia ich swobodnego przepływu.

Państwo członkowskie powinno poinformować niezwłocznie Komisję o każdym z tych środków, wskazując uzasadnienie swej decyzji, zwłaszcza jeżeli niezgodność wynika:

- (a) z uchybień wobec zasadniczych wymagań wymienionych w art. 3,
- (b) z nieprawidłowego stosowania norm wymienionych w art. 5 ust. 2,
- (c) z niedociągnięć w samych normach, wymienionych w art. 5 ust. 2.

2. Komisja powinna bezzwłocznie rozpocząć konsultacje z zainteresowanymi stronami. Jeżeli Komisja stwierdza po konsultacji, że podjęte środki są uzasadnione, powinna poinformować o tym bezzwłocznie państwo członkowskie, które podjęło tę inicjatywę jak również inne państwa członkowskie. Jeżeli Komisja stwierdza po konsultacji, że podjęte środki są nieuzasadnione, powinna poinformować o tym bezzwłocznie państwo członkowskie, które podjęło tę inicjatywę jak również producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie. Jeżeli decyzja wymieniona w ust. 1 jest umotywowana niedociągnięciem w normach i jeżeli państwo członkowskie podtrzymuje swoją pierwotną decyzję, Komisja powinna natychmiast poinformować o tym komitet w celu zainicjowania procedury wymienionej w art. 6 ust. 1.

3. Jeżeli urządzenie, system ochronny lub aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2 nie będąc zgodnym, jest oznakowane znakiem zgodności CE, to właściwe państwo członkowskie powinno podjąć w stosunku do tego, kto oznakowanie umieścił odpowiednie działania i powinno poinformować o tym Komisję oraz inne państwa członkowskie.

4. Komisja powinna zapewnić, aby państwa członkowskie były stale informowane o przebiegu i wynikach tej procedury.

ROZDZIAŁ II

Procedury oceny zgodności

Artykuł 8

Procedury oceny zgodności urządzeń, w tym, w razie potrzeby, także aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2, powinny być następujące:

(a) *grupy urządzeń I i II, kategorie urządzeń M1 i 1*

Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie muszą w celu umieszczenia znaku CE zastosować się do procedury WE badania typu (wymienionej w załączniku III), w połączeniu z:

- procedurą dotyczącą zapewnienia jakości produkcji (wymienioną w załączniku IV),

lub

- procedurą dotyczącą weryfikacji wyrobu (wymienioną w załączniku V);

(b) *grupy urządzeń I i II, kategorie urządzeń M2 i 2*

i) W przypadku silników z wewnętrznym spalaniem i urządzeń elektrycznych tych grup i kategorii, producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien w celu umieszczenia znaku CE postępować według procedury WE dotyczącej badania typu (wymienionej w załączniku III), w połączeniu z:

- procedurą dotyczącą zgodności z typem, wymienioną w załączniku VI,

lub

- procedurą dotyczącą zapewnienia jakości wyrobu, wymienioną w załączniku VII;

ii) W przypadku innych urządzeń tych grup i kategorii producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie musi w celu umieszczenia znaku CE postępować według procedury WE dotyczącej wewnętrznej kontroli produkcji (wymienionej w załączniku VIII)

oraz

przesłać akta przewidziane w załączniku VIII pkt. 3 jednostce notyfikowanej, która powinna potwierdzić w jak najkrótszym terminie odbiór tych akt i przechować je.

c) *grupa urządzeń II, kategoria urządzeń 3*

Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie musi, w celu umieszczenia znaku CE, postępować według procedury wewnętrznej kontroli produkcji wymienionej w załączniku VIII;

d) *grupy urządzeń I i II*

Oprócz procedur wymienionych w punktach a), b) oraz c), producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie, mogą także w celu umieszczenia znaku CE postępować według procedury WE dotyczącej weryfikacji produkcji jednostkowej (wymienionej w załączniku IX).

2. W przypadku oceny zgodności samodzielnych systemów ochronnych, powinny być zastosowane zasady według ust. 1a) lub 1d).

3. Procedury wymienione w ust. 1 powinny być stosowane do części i podzespołów wymienionych w art. 4 ust. 2, za wyjątkiem umieszczenia znaku CE. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie, powinien wystawić świadectwo deklarujące zgodność tych części i podzespołów z mającymi do nich zastosowanie postanowieniami niniejszej dyrektywy, i podające właściwości tych części i podzespołów, jak również warunki ich wbudowania do urządzeń lub systemów ochronnych, aby pomóc w spełnieniu zasadniczych wymagań, mających zastosowanie do finalnych urządzeń lub systemów ochronnych.

4. Dodatkowo, producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie może, w celu umieszczenia znaku CE, postępować według procedury dotyczącej wewnętrznej kontroli produkcji, (wymienionej w załączniku VIII), w odniesieniu do aspektów bezpieczeństwa, wymienionych w załączniku II pkt. 1.2.7.

5. W drodze derogacji od ust. 1 do 4, właściwe władze mogą, na uzasadnioną prośbę, zezwolić na wprowadzenie na rynek i oddanie do użytku na terytorium danego państwa członkowskiego, urządzeń, systemów ochronnych jak też i indywidualnej aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2, do których nie zastosowano procedur wymienionych w ust. 1 do 4, a których użytkowanie jest istotne ze względu na bezpieczeństwo.

6. Dokumenty i korespondencja dotyczące procedur wymienionych w ust. 1-5 powinny być redagowane w jednym z języków urzędowych państw członkowskich, w których te procedury są stosowane lub w języku akceptowanym przez jednostkę notyfikowaną.

7.(a) Jeżeli urządzenie, system ochronny i aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2 są przedmiotem innych dyrektyw, dotyczących innych aspektów i także przewidujących umieszczenie znaku CE, określony w art. 10, to znak ten powinien wskazywać, że urządzenie, system ochronny i aparatura wymieniona w art. 1 ust. 2 są również uważane za zgodne z przepisami tychże dyrektyw;

(b) Jednakże, jeżeli jedna lub więcej z tych dyrektyw, pozostawia producentowi w okresie przejściowym, wybór sposobu postępowania, to znak CE powinien wskazywać zgodność tylko z postanowieniami dyrektyw zastosowanych przez producenta. W tym przypadku w dokumentach lub instrukcjach wymaganych przez te dyrektywy i towarzyszących urządzeniom i systemom ochronnym jak też i aparaturze wymienionej w art. 1 ust. 2, muszą być podane informacje o w/w dyrektywach opublikowanych w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję i inne państwa członkowskie o jednostkach jakie wyznaczyły do przeprowadzania procedur wymienionych w art. 8, jak również o określonych zadaniach, do wypełniania których te jednostki zostały powołane i podać numery identyfikacyjne, które zostały im przydzielone uprzednio przez Komisję.

Komisja powinna publikować w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich listę notyfikowanych jednostek, zawierającą ich numery identyfikacyjne, oraz zadania do jakich zostały one powołane. Komisja powinna zapewnić aktualizację tej listy.

2. Do oceny jednostek wskazanych do notyfikacji państwa członkowskie powinny stosować kryteria przewidziane w załączniku XI. Jednostki, które odpowiadają kryteriom oceny przewidzianym w odpowiednich zharmonizowanych normach, powinny być uznane za odpowiadające powyższym kryteriom.

3. Państwo członkowskie, które powołało taką jednostkę powinno wycofać jej notyfikację jeżeli stwierdzi, że jednostka ta nie spełnia już kryteriów wymienionych w załączniku XI. Powinno ono bezzwłocznie poinformować o tym Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ III

Znakowanie znakiem zgodności CE

Artykuł 10

1. Znak zgodności CE powinien składać się z liter „CE”. Załącznik X podaje wzór do wykorzystania. Za znakiem CE powinien być podany numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli bierze ona udział w fazie kontroli produkcji.

2. Znak CE powinien być umieszczony na urządzeniach, systemach ochronnych oraz na aparaturze wymienionej w art. 1 ust. 2 w sposób wyraźny, widoczny, czytelny i nieusuwalny, w uzupełnieniu do postanowień załącznika II pkt. 1.0.5.

Zabrania się umieszczania na urządzeniach, systemach ochronnych i aparaturze wymienionej w art. 1 ust. 2 oznakowań zdolnych do wprowadzenia w błąd osób trzecich co do znaczenia i grafiki znaku CE. Wszelkie inne znaki mogą być umieszczone na tych urządzeniach, systemach ochronnych i aparaturze, pod warunkiem, że nie zmniejszą widoczności i czytelności znaku CE.

Artykuł 11

Niezależnie od postanowień art. 7:

(a) jeżeli państwo członkowskie ustali, że znak CE został umieszczony nieprawidłowo, producentowi lub jego pełnomocnikowi z siedzibą we Wspólnocie powinno być nakazane doprowadzenie wyrobu do zgodności z przepisami dotyczącymi znaku CE oraz zaprzestanie ich naruszania, pod rygorem nakładanymi przez to państwo członkowskie;

(b) w przypadku trwania tej niezgodności, państwo członkowskie musi podjąć wszelkie odpowiednie środki ograniczające lub zabraniające wprowadzania na rynek danego wyrobu lub zapewnić jego wycofanie z rynku, zgodnie z procedurami ustalonymi w art. 7.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 12

Każda decyzja podjęta w ramach stosowania niniejszej dyrektywy i powodująca w konsekwencji ograniczenie lub zakaz wprowadzania na rynek i/lub oddania do użytku albo narzucająca wycofanie z rynku urządzenia, systemu ochronnego lub aparaturę wymienioną w art. 1 ust. 2, powinna dokładnie określać podstawy, na których jest oparta. Strona zainteresowana powinna o niej zostać bezzwłocznie

powiadomiona i jednocześnie poinformowana o środkach odwoławczych, jakie jej przysługują na mocy prawa w tym państwie członkowskim, jak również o ograniczeniu terminu wniesienia odwołania.

Artykuł 13

Państwa członkowskie powinny zapewniać, aby wszystkie strony, których dotyczy stosowanie niniejszej dyrektywy były zobowiązane do zachowania poufności wszelkich informacji uzyskanych podczas wykonywania ich zadań. Nie narusza to zobowiązań państw członkowskich oraz jednostek notyfikowanych, dotyczących wzajemnej informacji i rozsyłania ostrzeżeń.

Artykuł 14

1. Dyrektywy: 76/117/EWG, 79/196/EWG¹⁾ i 82/130/EWG tracą moc obowiązującą z dniem 1 lipca 2003 r.
2. Certyfikaty WE zgodności z normami zharmonizowanymi uzyskane zgodnie z procedurami ustalonymi przez dyrektywy podane w ust. 1 powinny zachować ważność aż do 30 czerwca 2003 r, chyba że utracą ważność przed tą datą. Ich ważność powinna pozostać ograniczona do zgodności tylko z normami zharmonizowanymi wskazanymi w wyżej podanych dyrektywach.
3. Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne działania, aby jednostki notyfikowane, odpowiedzialne na mocy art. 8 ust. 1-4 za ocenę zgodności urządzeń elektrycznych wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2003 r., wzięły pod uwagę wyniki badań i sprawdzeń już wykonanych na podstawie dyrektyw wymienionych w pkt. 1.
- 4.

Artykuł 15

1. Państwa członkowskie powinny przyjąć i opublikować przepisy prawne i administracyjne niezbędne w celu dostosowania się do niniejszej dyrektywy najpóźniej do 1 września 1995 roku. Powinny one poinformować o tym niezwłocznie Komisję. Państwa członkowskie powinny wprowadzić te przepisy od dnia 1 marca 1996 r. Państwa członkowskie przyjmują przepisy wymienione w ust. 1, które powinny powołać się na niniejszą dyrektywę lub powinno im towarzyszyć takie odniesienie w ich oficjalnej publikacji. Sposoby formułowania tego odniesienia powinny być ustalone przez państwa członkowskie.
2. Państwa członkowskie powinny dopuszczać wprowadzanie na rynek i oddawanie do użytku urządzeń i systemów ochronnych zgodnych z przepisami krajowymi, obowiązującymi na ich terytorium w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy, na okres do 30 czerwca 2003 r.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 1994 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

E. KLEPSCH

Przewodniczący

W imieniu Rady

Th. PANGALOS

Przewodniczący

¹⁾ Dz.U. WE nr 43 z 20.02.1979 r., s. 20. Dyrektywa zmodyfikowana ostatnio przez dyrektywę 90/487/EWG (Dz.U. WE nr L 270 z 2. 10. 1990 r., s. 23)

Deleted: DzUWE

Deleted: DzUWE

ZAŁĄCZNIK I

KRYTERIA OKREŚLAJĄCE KLASYFIKACJĘ GRUP URZĄDZEŃ NA KATEGORIE

1. Grupa urządzeń I

- (a) Kategoria M1 obejmuje urządzenia zaprojektowane i, w razie potrzeby, wyposażone w specjalne dodatkowe środki zabezpieczenia przeciwwybuchowego tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta i zapewniać bardzo wysoki poziom zabezpieczenia.
- Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do użycia w podziemnych częściach kopalń i instalacjach powierzchniowych tych kopalń, w których jest prawdopodobne wystąpienie zagrożenia wybuchem metanu i/lub pyłu węglowego.
- Urządzenia tej kategorii powinny pozostawać zdolne do działania, nawet w przypadku rzadko występującej awarii urządzenia w obecności atmosfery wybuchowej, i charakteryzują się takimi środkami zabezpieczenia przeciwwybuchowego, że:
- albo, w przypadku uszkodzenia jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia.
 - albo wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.
- Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymagania uzupełniające wymienione w załączniku II pkt. 2.0.1.
- (b) Kategoria M2 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta i zapewniać wysoki poziom bezpieczeństwa.
- Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do użycia w podziemnych częściach kopalń i instalacjach powierzchniowych tych kopalń, w których jest prawdopodobne wystąpienie zagrożenia wybuchem metanu i/lub pyłu węglowego.
- W przypadku, jeżeli pojawi się atmosfera wybuchowa, przewiduje się wyłączenie tych urządzeń.
- Środki zabezpieczenia przeciwwybuchowego dotyczące urządzeń tej kategorii zapewniają wymagany poziom zabezpieczenia podczas normalnego działania, a także w przypadku ciężkich warunków eksploatacji, w szczególności powstałych wskutek nieostrożnego obchodzenia się z urządzeniem i zmieniających się warunków środowiskowych.
- Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymagania uzupełniające wymienione w załączniku II pkt. 2.0.2.

2. Grupa urządzeń II

- a) Kategoria 1 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta i zapewniać bardzo wysoki poziom zabezpieczenia.
- Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do użycia w miejscach, w których atmosfery wybuchowe spowodowane przez mieszaniny powietrza z gazami, parami, mgłami lub mieszaniny pyłowo-powietrzne są obecne stale, przez długie okresy lub często.
- Urządzenia tej kategorii muszą zapewniać wymagany poziom zabezpieczenia nawet w przypadku rzadko występującej awarii urządzenia, i charakteryzują się takimi środkami zabezpieczenia, że:
- albo, w przypadku uszkodzenia jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia,
 - albo wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.

Urządzenia tej kategorii powinny spełniać wymagania uzupełniające wymienione w załączniku II pkt. 2.1.

- b) Kategoria 2 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta i zapewniać wysoki poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do użycia w miejscach, w których jest prawdopodobne pojawienie się atmosfer wybuchowych, spowodowanych przez gazy, pary, mgły lub mieszaniny powietrzno-pyłowe.

Środki zabezpieczenia dotyczące urządzeń tej kategorii, zapewniają wymagany poziom zabezpieczenia nawet w przypadku częstych zakłóceń lub uszkodzeń urządzeń, jakie zwykle należy brać pod uwagę.

Urządzenia tej kategorii powinny spełniać wymagania uzupełniające, wymienione w załączniku II pkt. 2.2.

- c) Kategoria 3 obejmuje urządzenia zaprojektowane tak, aby mogły funkcjonować zgodnie z parametrami ruchowymi ustalonymi przez producenta i zapewniać normalny poziom zabezpieczenia.

Urządzenia tej kategorii są przeznaczone do użycia w miejscach, w których nie przewiduje się pojawienia atmosfer wybuchowych wywołanych przez gazy, pary, mgły lub mieszaniny powietrzno-pyłowe, a o ile one rzeczywiście wystąpią, to jest to prawdopodobne tylko rzadko lub w ciągu krótkiego przedziału czasu.

Urządzenia tej kategorii zapewniają wymagany poziom zabezpieczenia podczas normalnego działania.

Urządzenia tej kategorii muszą spełniać wymagania uzupełniające wymienione w załączniku II pkt. 2.3.

ZAŁĄCZNIK II

ZASADNICZE WYMAGANIA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA DOTYCZĄCE PROJEKTOWANIA I BUDOWY URZĄDZEŃ I SYSTEMÓW OCHRONNYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU W PRZESTRZENIACH ZAGROŻONYCH WYBUCHEM

Uwagi wstępne

- A. Należy brać pod uwagę wiedzę techniczną, ulegającą szybkim zmianom i stosować ją w miarę możliwości bezzwłocznie.
- B. W przypadku urządzeń wymienionych w art. 1 ust. 2 zasadnicze wymagania stosuje się tylko w zakresie w jakim są niezbędne w celu bezpiecznego i niezawodnego funkcjonowania i użytkowania tych urządzeń ze względu na ryzyko wybuchu.

1. WYMAGANIA WSPÓLNE DOTYCZĄCE URZĄDZEŃ I SYSTEMÓW OCHRONNYCH

1.0. Wymagania ogólne

1.0.1. Zasady zintegrowanego bezpieczeństwa przeciwybuchowego

Urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do użytkowania w przestrzeniach zagrożonych wybuchem muszą być zaprojektowane zgodnie z zasadą zintegrowanego bezpieczeństwa przeciwybuchowego.

Producent musi w tym celu przedsięwziąć środki aby:

- przede wszystkim, o ile to możliwe, zapobiec wytwarzaniu lub uwalnianiu atmosfery wybuchowej przez same urządzenia i systemy ochronne,
- zapobiec zapaleniu atmosfery wybuchowej, uwzględniając charakter każdego źródła zapłonu, elektrycznego lub nieelektrycznego,
- w przypadku, gdyby mimo wszystko powstał wybuch, zdolny zagrozić swym działaniem bezpośrednim lub pośrednim bezpieczeństwu osób i, w danym przypadku, zwierząt domowych lub dóbr, natychmiast go powstrzymać i/lub ograniczyć zasięg płomienia wybuchu i ciśnienia wybuchu do wystarczająco bezpiecznego poziomu.

1.0.2. Urządzenia i systemy ochronne muszą być zaprojektowane i wykonane po odpowiedniej analizie możliwych awarii podczas użytkowania, aby uniknąć, tak dalece jak to możliwe, sytuacji niebezpiecznych.

Należy brać pod uwagę ewentualne nieprawidłowości, jakich można się spodziewać, podczas użytkowania.

1.0.3. Warunki szczególne kontroli i konserwacji

Urządzenia i systemy ochronne podlegające szczególnym warunkom kontroli i konserwacji muszą mieć konstrukcję taką, aby uwzględniała te warunki.

1.0.4. Warunki otoczenia

Urządzenia i systemy ochronne muszą być zaprojektowane i wykonane tak, aby były zdolne do pracy w warunkach środowiskowych istniejących lub przewidywanych.

1.0.5. Oznakowanie

Każde urządzenie i każdy system ochronny muszą być oznakowane w sposób czytelny i nieścieralny, obejmujący co najmniej następujące dane:

- nazwę producenta i jego adres,
- znak CE (patrz załącznik X, pkt. A),
- oznaczenie serii lub typu,
- numer serii, jeżeli występuje,
- rok produkcji,

- oznakowanie szczegółowe zabezpieczenia przeciwybuchowego a za nim symbol grupy urządzeń i kategorii,

- w przypadku urządzeń grupy II, literę „G” (dotyczącą atmosfer wybuchowych spowodowanych obecnością gazów, par lub mgieł) i/lub

literę „D” (dotyczącą atmosfer wybuchowych spowodowanych obecnością pyłu).

Poza tym, tam gdzie to niezbędne, powinny one również być oznakowane wszystkimi informacjami istotnymi ze względu na bezpieczeństwo ich użytkowania.

1.0.6. Instrukcje

- a) Każdemu urządzeniu i systemowi ochronnemu muszą towarzyszyć instrukcje, podające co najmniej następujące informacje:
- zwięzłe zestawienie danych, którymi urządzenie lub system ochronny jest oznakowany, z wyjątkiem numeru serii (patrz pkt. 1.0.5), uzupełnione ewentualnie dodatkowymi informacjami pozwalającymi na ułatwienie konserwacji (np. adres importera, zakładu naprawczego itp.);
 - instrukcje bezpieczeństwa:
 - uruchomienia,
 - użytkowania,
 - montażu i demontażu,
 - konserwacji (obsługiwanie i naprawy awaryjne),
 - instalowania,
 - regulacji;
 - w razie potrzeby, wskazanie obszarów niebezpiecznych usytuowanych naprzeciw urządzeń dekompresyjnych;
 - w razie potrzeby, instrukcje dotyczące szkoleń;
 - szczegóły umożliwiające określenie bez wątpliwości, czy dane urządzenie określonej kategorii lub system ochronny mogą być użytkowane bezpiecznie w przewidywanej przestrzeni i warunkach pracy;
 - parametry elektryczne i ciśnieniowe, maksymalne temperatury powierzchni lub inne wartości graniczne;
 - w razie potrzeby, specjalne warunki użytkowania, w tym informacje o możliwym niewłaściwym użyciu, które, jak wykazało doświadczenie, mogłyby się zdarzyć;
 - w razie potrzeby, charakterystyki narzędzi jakie mogą być odpowiednie do urządzenia lub systemu ochronnego.
- b) Instrukcje muszą być zredagowane przez producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie w jednym z języków Wspólnoty.
Każde urządzenie lub każdy system ochronny oddawane do użytkowania musi być wyposażone w instrukcje przetłumaczone na język lub języki kraju użytkowania i w oryginał instrukcji.
Tłumaczenie musi być wykonane albo przez producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie albo tego, kto wprowadza urządzenie lub system ochronny do danej strefy językowej.
Jednakże, instrukcje konserwacji przeznaczone do stosowania przez wyspecjalizowany personel zatrudniony przez producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie, mogą być zredagowane tylko w jednym z języków Wspólnoty, zrozumiałym przez ten personel,
- c) Instrukcje muszą obejmować rysunki i schematy potrzebne do uruchomienia, konserwacji, przeglądów, kontroli poprawnego działania i, tam gdzie jest to właściwe, do naprawy urządzenia lub systemu ochronnego, jak również wszystkie potrzebne instrukcje, zwłaszcza dotyczące bezpieczeństwa,
- d) Dokumentacja opisująca urządzenie lub system ochronny nie może być sprzeczna z instrukcjami dotyczącymi bezpieczeństwa.

Dobór materiałów

- 1.1.1. Materiały stosowane do budowy urządzeń i systemów ochronnych nie mogą, uwzględniając przewidywane narażenia podczas eksploatacji, przyczynić się do zainicjowania wybuchu.
- 1.1.2. Z uwzględnieniem warunków eksploatacji określonych przez producenta, między stosowanymi materiałami i składnikami atmosfery w przestrzeni zagrożonej wybuchem nie mogą zachodzić reakcje, które mogłyby ujemnie wpłynąć na zabezpieczenie przeciwybuchowe.

- 1.1.3. Materiały muszą być dobrane w taki sposób, żeby przewidywalne zmiany ich właściwości i kompatybilności w połączeniu z innymi materiałami nie doprowadziły do zmniejszenia osiągniętego zabezpieczenia, zwłaszcza w zakresie odporności na korozję, odporności na zużycie, przewodności elektrycznej, odporności mechanicznej, starzenia się i skutków zmian temperatury.

Projektowanie i budowa

- 1.2.1. Urządzenia i systemy ochronne muszą być zaprojektowane i wykonane ze znajomością wiedzy technicznej w zakresie bezpieczeństwa przeciwwybuchowego, tak by mogły bezpiecznie funkcjonować w ciągu przewidywanego okresu ich trwałości.
- 1.2.2. Części i podzespoły przeznaczone do wbudowania lub wykorzystania jako części zamienne w urządzeniach i systemach ochronnych muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby działały bezpiecznie, jeżeli są zamontowane zgodnie z instrukcjami producentów, ze względu na zamierzone cele zabezpieczenia przeciwwybuchowego.
- 1.2.3. *Układy zamknięte i zapobieganie emisjom*
Urządzenia, które mogą emitować gazy lub pyły palne muszą, w miarę możliwości, stanowić układy zamknięte.
Jeżeli urządzenia mają otwory lub nieszczelne złącza, to muszą, tak dalece jak to jest możliwe, mieć konstrukcję taką, aby emisje gazów lub pyłów nie mogły doprowadzić do utworzenia na zewnątrz urządzeń atmosfery wybuchowej.
Otwory do napełniania i opróżniania muszą, tak dalece jak to jest możliwe, mieć taką konstrukcję i wyposażenie, aby ograniczyć emisję substancji palnych przy napełnianiu i opróżnianiu.
- 1.2.4. *Warstwy pyłów osiadłych*
Urządzenia i systemy ochronne przeznaczone do stosowania w przestrzeniach zapyłonych muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby warstwy pyłu tworzące się na ich powierzchni nie mogły się zapalić.
Ogólną zasadą musi być ograniczanie występowania warstw pyłów na tyle, na ile jest to możliwe. Urządzenia i systemy ochronne powinny być łatwe do czyszczenia.
Temperatury powierzchni części urządzeń muszą być wyraźnie niższe od temperatur zapłonu warstw pyłów.
Należy brać pod uwagę grubość warstwy pyłów osiadłych i, w razie potrzeby, muszą być podjęte środki ograniczające temperaturę, aby zapobiec akumulacji ciepła.
- 1.2.5. *Dodatkowe środki ochrony*
Urządzenia i systemy ochronne, które mogą podlegać pewnym rodzajom narażeń zewnętrznych powinny być wyposażone, w razie potrzeby, w dodatkowe środki ochrony.
Urządzenia powinny być zdolne wytrzymać odpowiednie narażenia bez negatywnego wpływu na ich zabezpieczenie przeciwwybuchowe.
- 1.2.6. *Bezpieczne otwieranie*
Jeżeli urządzenia i systemy ochronne są umieszczone w obudowach lub w zamkniętych pojemnikach, które stanowią element ich zabezpieczenia przeciwwybuchowego, to otwarcie ich musi być możliwe tylko przy pomocy specjalnego narzędzia lub z zachowaniem odpowiednich środków zabezpieczających.
- 1.2.7. *Ochrona przed innymi zagrożeniami*
Urządzenia i systemy ochronne powinny być tak zaprojektowane i wykonane aby:
a) uniknąć zranienia lub innych obrażeń ciała, jakie mogłyby powstać wskutek zetknięcia bezpośredniego, lub pośredniego z nimi;
b) zapewnić, że nie będą powstawały takie temperatury powierzchni ich dostępnych części albo promieniowanie, które mogłyby wywołać zagrożenie;
c) wyeliminowane były zagrożenia nieelektryczne, które są znane z praktyki,
d) zapewnić że, przewidywane warunki przeciążenia nie doprowadzą do sytuacji niebezpiecznych.
Jeżeli w odniesieniu do urządzeń i systemów ochronnych, zagrożenia wymienione w niniejszym punkcie będą objęte w całości lub częściowo innymi dyrektywami Wspólnoty, to niniejsza dyrektywa nie będzie miała zastosowania lub straci zastosowanie w odniesieniu

do tych urządzeń i systemów ochronnych i niniejszych zagrożeń, od wejścia w życie tych dyrektyw.

1.2.8. *Przeciążenie urządzeń*

Już na etapie projektowania należy przewidzieć środki zapobiegające niebezpiecznym przeciążeniom urządzeń za pomocą zintegrowanych z nimi elementów mierzących, sterujących i regulujących, takich jak odłączniki przeciążeniowe, ograniczniki temperatury, wyłączniki sterowane różnicą ciśnień, przepływomierze, przekaźniki czasowe, liczniki obrotów i/lub podobnych elementów kontrolnych.

1.2.9. *Systemy z osłonami ognioszczelnymi*

Jeżeli części, które mogą zapalić atmosferę wybuchową są umieszczone w osłonie, należy zapewnić, aby osłona ta wytrzymała ciśnienie powstałe podczas wewnętrznego wybuchu mieszaniny wybuchowej i zapobiegała przeniesieniu się wybuchu do atmosfery wybuchowej otaczającej osłonę.

1.3. **Potencjalne źródła zapłonu**

1.3.1. *Zagrożenia pochodzące od różnych źródeł zapłonu*

Nie mogą pojawiać się potencjalne źródła zapłonu takie jak iskry, płomienie, łuki elektryczne, wysokie temperatury powierzchni, energia akustyczna, promieniowanie optyczne, fale elektromagnetyczne i inne źródła zapłonu.

1.3.2. *Zagrożenia pochodzące od elektryczności statycznej*

Należy zapobiegać, stosując odpowiednie środki, ładunkom elektrostatycznym, zdolnym do wywołania niebezpiecznych wyładowań.

1.3.3. *Zagrożenia wynikające z prądów elektrycznych błądzących i upływowych*

Należy zapobiegać występowaniu w częściach przewodzących urządzenia prądów błądzących lub upływowych sprzyjających powstawaniu niebezpiecznej korozji, nagrzewaniu powierzchni lub iskrzeniu zdolnemu do spowodowania zapłonu.

1.3.4. *Zagrożenie wynikające z nadmiernego nagrzewania*

Już na etapie projektowania należy, w miarę wszelkich możliwości, zapobiegać nadmiernemu nagrzaniu wynikającemu z tarcia lub uderzeń, powstających na przykład między materiałami i częściami stykającymi się ze sobą podczas wirowania lub przez wniknięcie ciał obcych.

1.3.5. *Zagrożenie pochodzące od wyrównania ciśnień*

Urządzenia i systemy ochronne muszą być tak zaprojektowane, lub wyposażone w zintegrowane z nimi elementy mierzące, sterujące i regulujące, aby wyrównywanie się ciśnień przez nie wywołanych nie generowało fal uderzeniowych lub kompresji zdolnych spowodować zapłon.

1.4. **Zagrożenia wynikające z oddziaływań zewnętrznych**

1.4.1. Urządzenia i systemy ochronne muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby mogły spełniać w pełni bezpiecznie funkcje, do których są przeznaczone, nawet w obecności zmiennych warunków otoczenia i zewnętrznych napięć, wilgoci, wibracji, zanieczyszczeń i innych oddziaływań zewnętrznych, z uwzględnieniem ograniczeń warunków eksploatacji określonych przez producenta.

1.4.2. Użyte części urządzeń muszą być odpowiednie do przewidywanych narażeń mechanicznych i termicznych oraz wytrzymywać oddziaływanie substancji agresywnych istniejących lub przewidywanych.

Wymagania dotyczące urządzeń bezpieczeństwa

1.5.1. Urządzenia bezpieczeństwa muszą funkcjonować niezależnie od działania ruchowych urządzeń pomiarowych i sterujących.

Niesprawność urządzenia bezpieczeństwa musi być, w miarę wszelkich możliwości, wykrywana dostatecznie szybko za pomocą odpowiednich środków technicznych, aby istniało tylko bardzo małe prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji niebezpiecznych.

Jako ogólną zasadę należy stosować regułę, aby bezpieczeństwo było zapewnione w razie awarii.

Sterowanie urządzeń bezpieczeństwa musi w zasadzie uruchamiać bezpośrednio odpowiednie urządzenia wykonawcze, bez pośrednictwa oprogramowania.

- 1.5.2. W przypadku uszkodzenia urządzeń bezpieczeństwa, urządzenia i/lub systemy ochronne powinny, w miarę wszelkich możliwości, być zabezpieczone.
 - 1.5.3. Sterowanie zatrzymania awaryjnego urządzeń bezpieczeństwa musi, tak dalece jak to jest możliwe, być wyposażone w blokadę przed powtórny włączeniem. Nowy rozkaz rozruchu może spowodować normalne działanie tylko, jeżeli blokada powtórnego włączenia została uprzednio świadomie skasowana.
 - 1.5.4. *Jednostki sterujące i wyświetlacze*
Jeżeli stosowane są jednostki sterujące i wyświetlacze, to muszą być zaprojektowane zgodnie z zasadami ergonomii, w celu osiągnięcia najwyższego możliwego poziomu bezpieczeństwa działania odnoszącego się do ryzyka wybuchu.
 - 1.5.5. *Wymagania dotyczące urządzeń posiadających funkcje pomiarowe, przeznaczonych do zabezpieczenia przeciwwybuchowego*
Urządzenia posiadające funkcje pomiarowe, o ile miałyby być stosowane razem z urządzeniami użytkowymi w przestrzeniach zagrożonych wybuchem, muszą być zaprojektowane i wykonane zgodnie z ich przewidywalnym zakresem działania i określonymi warunkami eksploatacji.
 - 1.5.6. W razie potrzeby musi być możliwe sprawdzenie dokładności odczytu i poprawności działania urządzeń posiadających funkcje pomiarowe.
 - 1.5.7. Projekt urządzenia posiadającego funkcje pomiarowe musi uwzględniać współczynnik bezpieczeństwa, zapewniający, że próg alarmu będzie dostatecznie oddalony od granic wybuchowości i/lub zapalności analizowanej atmosfery, ze szczególnym uwzględnieniem warunków działania instalacji i możliwych odchyłek systemu pomiarowego.
 - 1.5.8. *Ryzyko pochodzące od oprogramowania*
Podczas projektowania urządzeń, systemów ochronnych i urządzeń bezpieczeństwa sterowanych oprogramowaniem, należy zwrócić szczególną uwagę na zagrożenie pochodzące od błędów w programie.
- 1.6. **Integracja wymagań zapewniających bezpieczeństwo systemu**
- 1.6.1. Urządzenia i systemy ochronne włączone do procesów automatycznych, wykazujące odchylenia od przewidzianych warunków działania muszą umożliwiać ich ręczne odłączenie z zastrzeżeniem, że nie będzie to negatywnie wpływać na warunki bezpieczeństwa.
 - 1.6.2. Jeżeli uruchamia się system wyłączenia awaryjnego, to nagromadzona energia musi być rozproszona tak szybko i bezpiecznie jak tylko jest to możliwe, lub odłączona tak, aby nie stanowiła już zagrożenia.
Nie dotyczy to elektrochemicznych źródeł magazynowania energii.
 - 1.6.3. *Zagrożenia powodowane uszkodzeniem zasilania*
Urządzenia i systemy ochronne, w których uszkodzenie zasilania może pociągnąć za sobą wystąpienie dodatkowych zagrożeń, muszą umożliwiać utrzymanie ich w stanie bezpiecznego działania niezależnie od reszty instalacji.
 - 1.6.4. *Zagrożenia wynikające z przyłączeń*
Urządzenia i systemy ochronne powinny być wyposażone w odpowiednie wpusty kablowe i rurowe.
Jeżeli przewiduje się użycie urządzenia lub systemów ochronnych w kombinacji z innym urządzeniem lub systemami ochronnymi to ich współpraca musi być bezpieczna.
 - 1.6.5. *Umieszczanie przyrządów ostrzegawczych stanowiących część urządzenia*
Jeżeli urządzenie lub systemy ochronne są wyposażone w przyrządy wykrywające lub alarmowe przeznaczone do monitorowania występowania atmosfery wybuchowej, muszą być dostarczone niezbędne instrukcje rozmieszczenia tych przyrządów w odpowiednich miejscach.

2. WYMAGANIA UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE URZĄDZEŃ

2.0 Wymagania dotyczące urządzeń grupy I

2.0.1. Wymagania dotyczące urządzeń kategorii M1, grupy I

2.0.1.1. Urządzenia te muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby źródła zapłonu nie uaktywniły się nawet w przypadku mało prawdopodobnych awarii urządzeń.

Urządzenia muszą być wyposażone w takie środki zabezpieczające, że:

- w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi niezależny środek zapewni wymagany poziom bezpieczeństwa
- lub wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.

W miarę potrzeby urządzenia muszą być wyposażone w dodatkowe, specjalne środki zabezpieczające.

Muszą one być takie, aby mogły pracować w obecności atmosfery wybuchowej.

2.0.1.2. W miarę potrzeby urządzenia powinny być wykonane tak, aby pył nie mógł wnikać do ich wnętrza.

2.0.1.3. W celu zapobieżenia zapaleniu pyłu zawieszonego, temperatury powierzchni części urządzeń powinny być wyraźnie niższe od temperatury zapalenia spodziewanej mieszaniny pyłowo-powietrznej.

2.0.1.4. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby ich otwieranie umożliwiające dostęp do części, które mogą być źródłem zapłonu, było możliwe tylko w stanie wyłączenia lub jeżeli spełnione są warunki iskrobezpieczeństwa. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia urządzeń, producent musi umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach tych urządzeń.

W razie potrzeby, urządzenia muszą być wyposażone w odpowiednie dodatkowe systemy blokujące.

2.0.2. Wymagania dotyczące urządzeń kategorii M2, grupy I

2.0.2.1. Urządzenia muszą być wyposażone w takie środki zabezpieczające, aby źródła zapłonu nie mogły się uaktywnić podczas normalnej pracy, nawet w ciężkich warunkach eksploatacji, w szczególności wynikających z nieostrożnego obchodzenia się z urządzeniem i zmiennych warunków środowiska.

W przypadku wystąpienia atmosfery wybuchowej, przewiduje się wyłączenie tych urządzeń.

2.0.2.2. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby ich otwieranie umożliwiające dostęp do części, które mogą być źródłem zapłonu, było możliwe tylko w stanie wyłączenia lub za pośrednictwem odpowiednich systemów blokujących. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia urządzeń, producent musi umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach urządzeń.

2.0.2.3. Odpowiednie wymagania dotyczące środków zabezpieczających przeciw wybuchom spowodowanym obecnością pyłu, takie same jak w przypadku urządzeń kategorii M1, należy stosować.

2.1. Wymagania dotyczące urządzeń kategorii 1 grupy II

2.1.1. Atmosfery wybuchowe spowodowane obecnością gazów, par lub mgieł

2.1.1.1. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby uniknąć uaktywnienia się źródeł zapłonu nawet w przypadku mało prawdopodobnych awarii urządzeń.

Muszą być one wyposażone w takie środki zabezpieczające, że:

- w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom zabezpieczenia,
- lub wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.

2.1.1.2. W urządzeniach, których powierzchnie mogą się nagrzewać, muszą być podjęte środki zapewnijające, że w najbardziej niekorzystnych okolicznościach nie zostanie przekroczona maksymalna dopuszczalna temperatura powierzchni.

Muszą być również brane pod uwagę przyrosty temperatur wynikające z akumulacji ciepła i z reakcji chemicznych.

2.1.1.3. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane aby ich otwieranie umożliwiające dostęp do części, które mogą być źródłem zapłonu, było możliwe tylko w stanie wyłączenia lub jeżeli

spełnione są warunki iskrobezpieczeństwa. Jeżeli nie ma możliwości wyłączenia urządzeń, producent musi umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach urządzeń.
W razie potrzeby, urządzenia muszą być wyposażone w odpowiednie dodatkowe systemy blokujące.

- 2.1.2. *Atmosfery wybuchowe spowodowane obecnością pyłów*
- 2.1.2.1. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby nie wystąpiło zapalenie mieszanin pyłowo-powietrznych, nawet w przypadku mało prawdopodobnych awarii urządzeń.
Muszą być one wyposażone w takie środki zabezpieczające aby:
 - w przypadku awarii jednego ze środków zabezpieczających, przynajmniej drugi, niezależny środek zapewni wymagany poziom bezpieczeństwa.
 - lub wymagany poziom bezpieczeństwa będzie zapewniony w przypadku wystąpienia dwóch niezależnych od siebie uszkodzeń.
- 2.1.2.2. Jeżeli będzie to konieczne, urządzenia muszą być zaprojektowane tak, aby wnikanie oraz wydostawanie pyłu mogło się odbywać tylko w miejscach urządzenia specjalnie do tego celu przewidzianych.
Wpusty kablowe i elementy przyłączeniowe muszą również spełniać to wymaganie.
- 2.1.2.3. W celu zapobieżenia zapaleniu pyłu zawieszonego, temperatury powierzchni części urządzeń powinny być wyraźnie niższe od temperatury zapalenia spodziewanej mieszaniny pyłowo-powietrznej.
- 2.1.2.4. Odnośnie bezpiecznego otwierania urządzeń, ma zastosowanie wymaganie pkt. 2.1.1.3.

2.2. **Wymagania dotyczące urządzeń kategorii 2 grupy II**

- 2.2.1. *Atmosfery wybuchowe spowodowane obecnością gazów, par lub mgieł*
- 2.2.1.1. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby zapobiec powstawaniu źródeł zapłonu, nawet w przypadku prawdopodobnych awarii lub wadliwego działania urządzeń, jakie zwykle należy brać pod uwagę.
- 2.2.1.2. Części urządzeń muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby ich dopuszczalne temperatury powierzchni nie mogły być przekraczane, nawet w przypadkach zagrożenia wynikającego z sytuacji anormalnych, przewidzianych przez producenta.
- 2.2.1.3. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane, aby ich otwieranie umożliwiające dostęp do części, które mogą być źródłem zapłonu było możliwe tylko w stanie wyłączenia lub za pośrednictwem odpowiednich systemów blokujących. Jeżeli wyłączenie urządzeń nie jest możliwe, producent powinien umieścić tabliczkę ostrzegawczą na otwieranych częściach urządzeń.
- 2.2.2. *Atmosfery wybuchowe spowodowane obecnością pyłów*
- 2.2.2.1. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby zapobiec zapaleniu mieszanin pyłowo-powietrznych, nawet w przypadku prawdopodobnych awarii lub wadliwego działania urządzeń, jakie zwykle należy brać pod uwagę.
- 2.2.2.2. Odnośnie temperatury powierzchni, ma zastosowanie wymaganie pkt. 2.1.2.3.
- 2.2.2.3. Odnośnie zabezpieczenia przed wnikaniem pyłu, ma zastosowanie wymaganie pkt. 2.1.2.2.
- 2.2.2.4. Odnośnie bezpiecznego otwierania urządzeń, ma zastosowanie wymaganie pkt. 2.2.1.3.

2.3. **Wymagania dotyczące urządzeń kategorii 3 grupy II**

- 2.3.1. *Atmosfery wybuchowe spowodowane obecnością gazów, par lub mgieł*
- 2.3.1.1. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby zapobiegać przewidywalnym źródłom zapłonu, które mogą powstać podczas normalnego działania.
- 2.3.1.2. Temperatury powierzchni nie mogą, w przewidywanych warunkach działania, przekraczać ustalonych maksymalnych temperatur powierzchni. Wyższe temperatury mogą być dopuszczone tylko w wyjątkowych okolicznościach, jeżeli producent przyjął specjalne, dodatkowe środki zabezpieczające.
- 2.3.2. *Atmosfery wybuchowe spowodowane obecnością pyłów*
- 2.3.2.1. Urządzenia muszą być tak zaprojektowane i wykonane, aby przewidywalne źródła zapłonu, których powstanie jest prawdopodobne podczas normalnego działania nie mogły zapalić mieszaniny pyłowo-powietrznej.

- 2.3.2.2. Jeśli chodzi o temperatury powierzchni, ma tu zastosowanie wymóg z pkt. 2.1.2.3.
- 2.3.2.3. Urządzenia, włącznie z wpustami kablowymi i elementami przyłączeniowymi muszą być wykonane z uwzględnieniem wymiarów cząstek pyłu tak, aby pył nie mógł ani stworzyć mieszaniny wybuchowej z powietrzem ani niebezpiecznych nagromadzeń wewnątrz urządzenia.

3. WYMAGANIA UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE SYSTEMÓW OCHRONNYCH

3.0 **Wymagania ogólne**

- 3.0.1. Systemy ochronne muszą mieć takie parametry, aby skutki wybuchu zostały zredukowane do wystarczająco bezpiecznego poziomu.
 - 3.0.2. Systemy ochronne muszą być tak zaprojektowane i zdolne do umieszczenia w taki sposób, aby uniemożliwić rozprzestrzenienie się wybuchu poprzez niebezpieczne reakcje łańcuchowe lub przez wyrzuty płomieni oraz, aby powstające wybuchy nie przechodziły w detonacje.
 - 3.0.3. W przypadku uszkodzenia zasilania, systemy ochronne muszą nadal zachowywać swą zdolność działania przez okres wystarczający na uniknięcie sytuacji niebezpiecznych.
 - 3.0.4. Systemy ochronne nie mogą zawieść na skutek zewnętrznych oddziaływań zakłócających.
 - 3.1. **Prace studialne i projektowanie**
 - 3.1.1. *Właściwości materiałów*
Maksymalnym ciśnieniem i temperaturą, jakie należy brać pod uwagę na etapie prac studialnych przy dobieraniu właściwości materiałów, jest przewidywane ciśnienie podczas wybuchu przebiegającego w ekstremalnych warunkach działania jak również przewidywany efekt nagrzania przez płomień.
 - 3.1.2. Systemy ochronne zaprojektowane jako odporne na wybuch muszą być zdolne do wytrzymania powstałej fali uderzeniowej bez utraty integralności systemu.
 - 3.1.3. Osprzęt podłączony do systemów ochronnych musi wytrzymywać maksymalne spodziewane ciśnienie wybuchu, bez utraty swej zdolności działania.
 - 3.1.4. Podczas prac studialnych i projektowania systemów ochronnych muszą być uwzględnione skutki wywołane przez ciśnienie w urządzeniach peryferyjnych i w przyłączonym układzie rurociągów.
 - 3.1.5. *Urządzenia odciążające*
Jeżeli jest prawdopodobne, że obciążenie systemów ochronnych będzie przekraczało ich wytrzymałość, należy przewidzieć w projekcie odpowiednie urządzenia odciążające, które nie mogą stanowić zagrożenia dla osób obecnych w pobliżu.
 - 3.1.6. *Systemy tłumienia wybuchów*
Systemy tłumienia wybuchów muszą mieć taką konstrukcję, aby reagowały na rozwijający się wybuch w najwcześniejszym stadium i przeciwdziałały mu najbardziej skutecznie, z uwzględnieniem maksymalnej szybkości narastania ciśnienia i maksymalnego ciśnienia wybuchu.
 - 3.1.7. *Systemy odsprzęgające*
Systemy odsprzęgające przewidziane do izolowania określonych urządzeń instalacji w przypadku powstającego wybuchu przy pomocy odpowiednich urządzeń tak szybko jak to możliwe, muszą mieć taką konstrukcję, aby zapewniały zabezpieczenie przed przeniesieniem wewnętrznego płomienia i zachowywały swą wytrzymałość mechaniczną w warunkach działania.
 - 3.1.8. Systemy ochronne muszą być zdolne do zintegrowania z obwodami posiadającymi odpowiedni próg alarmu tak, aby w razie potrzeby, następowało zaprzestanie dostawy i odstawy substancji, jak również odcięcie części urządzeń instalacji, które nie mogą już bezpiecznie działać.
-

ZAŁĄCZNIK III

MODUŁ WE - BADANIE TYPU

1. Moduł ten opisuje tę część procedury, według której jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że reprezentatywny egzemplarz rozpatrywanego wyrobu spełnia wymagania dyrektywy, które mają do niego zastosowanie.
2. Wniosek o badanie WE typu powinien być złożony przez producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie, w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.
Wniosek powinien zawierać:
 - nazwę i adres producenta i, jeżeli wnioskującym jest jego pełnomocnik, również jego nazwę i adres;
 - pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej;
 - dokumentację techniczną opisaną w pkt. 3.Wnioskodawca powinien przekazać do dyspozycji jednostki notyfikowanej reprezentatywny egzemplarz rozpatrywanego wyrobu, zwanego dalej „typem”. Jednostka notyfikowana może zażądać dalszych egzemplarzy, jeżeli wymaga tego program badań.
3. Dokumentacja techniczna powinna umożliwić dokonanie oceny zgodności wyrobu z wymaganiami dyrektywy. Powinna ona obejmować w zakresie potrzebnym do tej oceny, projekt, wytwarzanie i działanie wyrobu, i zawierać w zakresie potrzebnym do oceny:
 - opis ogólny typu;
 - rysunki konstrukcyjne i wykonawcze jak również schematy części składowych, podzespołów, obwodów itp.;
 - opisy i objaśnienia konieczne do rozumienia wspomnianych rysunków i schematów oraz działania wyrobu;
 - zestawienie norm wymienionych w art. 5, stosowanych całkowicie lub częściowo oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań dyrektywy, jeżeli normy wymienione w art. 5 nie zostały zastosowane;
 - wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań, itp.;
 - sprawozdania z badań.
4. Jednostka notyfikowana:
 - 4.1. Bada dokumentację techniczną, sprawdza czy typ został wykonany zgodnie z nią i identyfikuje elementy, które zostały zaprojektowane zgodnie z mającymi zastosowanie wymaganiami norm wymienionych w art. 5, jak również elementy, których projekt nie opiera się na odpowiednich wymaganiach tych norm;
 - 4.2. Wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i prób potrzebnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta odpowiadają zasadniczym wymaganiom dyrektywy, jeżeli normy wymienione w art. 5 nie zostały zastosowane;
 - 4.3. Wykonuje lub zleca wykonanie odpowiednich badań i prób potrzebnych w celu sprawdzenia, czy w przypadku jeżeli producent wybrał stosowanie odpowiednich norm, zostały one rzeczywiście zastosowane;
 - 4.4. Uzgadnia z wnioskodawcą miejsce, w którym będą przeprowadzone konieczne badania i próby.
5. Jeżeli typ spełnia postanowienia dyrektywy, jednostka notyfikowana powinna wydać wnioskodawcy certyfikat WE badania typu. Certyfikat powinien zawierać nazwę i adres producenta, wnioski z badań i dane niezbędne do identyfikacji dopuszczonego typu.
Lista istotnych części dokumentacji technicznej powinna być dołączona do certyfikatu, a jednostka notyfikowana przechowuje kopię tego dokumentu.
Jeżeli jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu producentowi lub jego pełnomocnikowi z siedzibą we Wspólnocie, powinna ona umotywić odmowę w sposób szczegółowy.
Powinna być przewidziana procedura odwoławcza.
6. Wnioskodawca powinien informować jednostkę notyfikowaną, która przechowuje dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu WE badania typu, o wszystkich modyfikacjach dopuszczonego urządzenia lub systemu ochronnego, które muszą uzyskać dodatkowe zatwierdzenie, jeżeli te zmiany mogą wpływać na zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami lub na ustalone

warunkami użytkowania. To dodatkowe zatwierdzenie wydawane jest w formie załącznika do pierwotnego certyfikatu WE badania typu.

7. Każda jednostka notyfikowana powinna przysyłać innym jednostkom notyfikowanym stosowne informacje dotyczące wydanych i cofniętych certyfikatów WE badania typu i załączników do nich.
 8. Inne jednostki notyfikowane mogą otrzymać kopie certyfikatów WE badania typu i/lub załączników do nich. Załączniki do certyfikatów powinny być przechowywane do dyspozycji innych jednostek notyfikowanych.
 9. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien przechowywać wraz z dokumentacją techniczną, kopie certyfikatów WE badania typu i załączników do nich, w ciągu co najmniej 10 lat, licząc od ostatniej daty produkcji urządzenia lub systemu ochronnego. Jeżeli ani producent, ani jego pełnomocnik nie mają siedziby we Wspólnocie, to obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do dyspozycji, powinien spoczywać na osobie, która wprowadziła wyrób na rynek Wspólnoty.
-

ZAŁĄCZNIK IV
MODUŁ: ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PRODUKCJI

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent spełniający zobowiązania przewidziane w pkt. 2 zapewnia i deklaruje, że odnośne wyroby są zgodne z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu i spełniają dotyczące ich wymagania dyrektywy. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien umieścić znak CE na każdym urządzeniu i wystawić pisemną deklarację zgodności. Znakowi CE powinien towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór określony w pkt. 4.
 2. Producent powinien stosować zatwierdzony system jakości produkcji, kontroli i badań wyrobu finalnego, taki jak określony w pkt. 3 i powinien podlegać nadzorowi określonemu w pkt. 4.
 3. **System jakości**
 - 3.1. Producent powinien złożyć wniosek o ocenę swojego systemu jakości dotyczącego odnośnego urządzenia, w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.
Wniosek powinien zawierać:
 - wszystkie istotne informacje na temat rozpatrywanej kategorii wyrobów;
 - dokumentację dotyczącą systemu jakości;
 - dokumentację techniczną dotyczącą dopuszczonego typu i kopię certyfikatu WE badania typu.
 - 3.2. System jakości powinien zapewniać zgodność urządzeń z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu i wymaganiami dyrektywy mającymi do niego zastosowanie.
Wszystkie elementy systemu, wymagania i postanowienia przyjęte przez producenta powinny być udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, w formie pisemnej zasad postępowania, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwić zgodną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości.
Dokumentacja ta powinna zawierać, w szczególności, adekwatny opis:
 - celów zapewnienia jakości, schematu organizacyjnego, odpowiedzialności kierownictwa i jego uprawnień w odniesieniu do jakości urządzeń;
 - produkcji, kontroli jakości oraz technik zapewnienia jakości, czynności i systematycznych działań jakie będą stosowane;
 - badań i prób jakie będą przeprowadzone przed, podczas i po wyprodukowaniu, ze wskazaniem ich częstości;
 - zapisów dotyczących jakości takich jak: raporty i dane z badań, dane dotyczące wzorcowania, raporty na temat kwalifikacji personelu itp;
 - środków nadzoru pozwalających na kontrolę osiągnięcia wymaganej jakości urządzeń i skutecznego działania systemu jakości.
 - 4.3. Jednostka notyfikowana powinna ocenić system jakości, aby zdecydować czy spełnia on wymagania wymienione w pkt. 3.2. Powinna ona zakładać zgodność z tymi wymaganiami systemów jakości, które spełniają wymagania odpowiedniej normy zharmonizowanej.
Zespół auditorów powinien mieć w swym składzie co najmniej jednego członka doświadczonego w ocenie technologii odnośnego urządzenia. Procedura oceny powinna obejmować audit na terenie pomieszczeń producenta. Decyzja powinna być przekazana do wiadomości producenta. Zawiadomienie powinno zawierać wnioski z auditu i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.
 - 3.4. Producent powinien podjąć się wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości i utrzymywania go tak, aby pozostawał skuteczny i adekwatny do wymagań.
Producent lub jego pełnomocnik powinni zawiadomić jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkiej zamierzonej aktualizacji systemu jakości.
Jednostka notyfikowana powinna ocenić proponowane zmiany i zdecydować, czy zmodyfikowany system jakości będzie nadal odpowiadał wymaganiom wymienionym w pkt. 3.2, lub czy zachodzi potrzeba nowego auditu.
Powinien on przekazać swą decyzję producentowi. Zawiadomienie to powinno zawierać wnioski ze sprawdzenia i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.
4. **Nadzór jednostki notyfikowanej wynikający z jej odpowiedzialności**
 - 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, czy producent wypełnia należycie zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

- 4.2. W celu przeprowadzenia auditu, producent powinien pozwolić jednostce notyfikowanej na dostęp do miejsc kontroli, badań oraz magazynowania, i powinien dostarczyć jej wszelkie potrzebne o nich informacje, a w szczególności:
 - dokumentację systemu jakości;
 - dokumentację techniczną;
 - zapisy dotyczące jakości, takie jak: raporty z kontroli i dane z badań, dane z wzorcowania, raporty dotyczące kwalifikacji personelu, itp.
- 4.3. Jednostka notyfikowana powinna przeprowadzać okresowe audyty, aby upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości i powinien dostarczyć producentowi raport z auditu.
- 4.4. Ponadto, jednostka notyfikowana może przeprowadzać u producenta niezapowiedziane audyty. Podczas tych auditów, jednostka notyfikowana może, o ile to niezbędne, wykonywać lub zlecić wykonanie prób, celem sprawdzenia dobrego funkcjonowania systemu jakości; powinna ona przekazać producentowi raport z auditu i, jeżeli przeprowadzono badanie, sprawozdanie z badania.
5. Producent powinien przechowywać, do dyspozycji władz krajowych, przez co najmniej dziesięć lat licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia:
 - dokumentację określoną w zdaniu po drugim myślniku w pkt. 3.1;
 - aktualizacje określone w drugim akapicie pkt. 3.4;
 - decyzje i raporty jednostki notyfikowanej, wymienione w ostatnim akapicie pkt. 3.4 oraz w pkt. 4.3 i 4.4.
6. Każda jednostka notyfikowana powinna przekazywać innym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące udzielonych i wycofanych zatwierdzeń systemów jakości.

ZAŁĄCZNIK V

MODUŁ: WERYFIKACJA WYROBU

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie sprawdza i poświadcza, że urządzenia podlegające ustaleniom pkt. 3 są zgodne z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu i spełniają odpowiednie wymagania dyrektywy.
2. Producent powinien podjąć wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić, że proces wytwarzania gwarantuje zgodność urządzeń z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu i z wymaganiami dyrektywy mającymi do niego zastosowanie. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien umieścić znak CE na każdym urządzeniu i powinien wystawić deklarację zgodności.
3. Jednostka notyfikowana powinna przeprowadzić odpowiednie badania i próby, aby sprawdzić zgodność urządzenia, systemu ochronnego lub aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2 z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy przez badanie i próbę każdego urządzenia, jak wyszczególniono w pkt. 4.
Producent lub jego pełnomocnik powinien przechowywać kopię deklaracji zgodności przez co najmniej dziesięć lat, licząc od daty wyprodukowania ostatniego urządzenia.
4. **Weryfikacja przez badanie i próbę każdego egzemplarza wyrobu.**
 - 4.1. Wszystkie urządzenia powinny być indywidualnie badane i poddane właściwym próbom, jak określono w odpowiednich normach zgodnych z wymaganiami art. 5, lub powinny być przeprowadzone próby równoważne w celu weryfikacji zgodności urządzeń z typem, jak opisano w certyfikacie WE badania typu i z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy.
 - 4.2. Jednostka notyfikowana powinna umieścić lub zlecić umieszczenie swego numeru identyfikacyjnego na każdej sztuce dopuszczonego urządzenia i powinien wystawić pisemny certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych prób.
 - 4.3. Producent lub jego pełnomocnik powinien zapewnić, że jest w stanie przedstawić na żądanie certyfikaty zgodności wydane przez jednostkę notyfikowaną.

ZAŁĄCZNIK VI

MODUŁ: ZGODNOŚĆ Z TYPEM

1. Moduł ten opisuje tę część procedury, zgodnie z którą producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie zapewnia i deklaruje, że urządzenia, o których mowa, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu i spełniają dotyczące ich wymagania dyrektywy. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien umieścić znak CE na każdym egzemplarzu urządzenia i sporządzić pisemną deklarację zgodności.
 2. Producent powinien podjąć wszystkie niezbędne działania, aby proces wytwarzania zapewniał zgodność wyprodukowanych urządzeń z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu i z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy.
 3. Producent lub jego pełnomocnik powinien przechowywać kopię deklaracji zgodności przez co najmniej dziesięć lat, licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia. Jeżeli ani producent, ani jego pełnomocnik nie mają siedziby we Wspólnocie, to obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do dyspozycji, spoczywa na osobie, która wprowadziła urządzenie lub system ochronny na rynek Wspólnoty.
Producent powinien wykonać lub zalecić wykonanie badań dotyczących aspektów zabezpieczenia przeciwybuchowego każdego egzemplarza wyprodukowanego urządzenia. Badania powinny być przeprowadzone na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, wybranej przez producenta. W trakcie procesu wytwarzania producent powinien umieścić, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, jej numer identyfikacyjny.
-

ZAŁĄCZNIK VII
MODUŁ: ZAPEWNIENIE JAKOŚCI WYROBU

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent spełniający zobowiązania przewidziane w pkt. 2 zapewnia i deklaruje, że urządzenia są zgodne z typem opisanym w certyfikacie WE badania typu. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien umieścić znak CE na każdym wyrobie i sporządzić pisemną deklarację zgodności. Znakowi CE powinien towarzyszyć numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, odpowiedzialnej za nadzór określony w pkt. 4.
 2. Producent powinien stosować zatwierdzony system jakości kontroli końcowej i badań wyrobu, jak określono w pkt. 3 i powinien podlegać nadzorowi określonemu w pkt. 4.
 3. **System jakości**
 - 3.1. Producent powinien złożyć wniosek o ocenę swojego systemu jakości, dotyczącego urządzenia w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej.

Wniosek powinien zawierać:

 - wszystkie informacje istotne dla rozpatrywanej kategorii wyrobu;
 - dokumentację systemu jakości,
 - dokumentację techniczną, dotyczącą dopuszczonego typu i kopię certyfikatu WE badania typu.
 - 2.2. W ramach systemu jakości, każdy egzemplarz urządzenia powinien być zbadany i powinny być przeprowadzone odpowiednie próby, określone we właściwej normie lub normach zgodnych z wymaganiami art. 5 albo próby równoważne, w celu sprawdzenia zgodności ze odpowiednimi wymaganiami dyrektywy.

Wszystkie elementy systemu, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta powinny być udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, w formie pisemnych zasad postępowania, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać spójną interpretację programów, planów, ksiąg i zapisów dotyczących jakości.
Dokumentacja ta powinna zawierać, w szczególności, adekwatny opis:

 - celów zapewnienia jakości, schematu organizacyjnego, odpowiedzialności kierownictwa i jego uprawnień w odniesieniu do jakości wyrobu;
 - badań i prób jakie będą przeprowadzone po wytworzeniu wyrobu;
 - środków nadzorowania skuteczności działania systemu jakości;
 - zapisów dotyczących jakości, takich jak: raporty z kontroli i dane z badań, dane z wzorcowania, raporty dotyczące kwalifikacji personelu itp.
 - 3.3. Jednostka notyfikowana powinna ocenić system jakości, aby zdecydować czy odpowiada on wymaganiom o jakich mowa w pkt. 3.2. Powinien on zakładać zgodność z tymi wymaganiami systemów jakości, które posługują się stosowną normą zharmonizowaną.

Zespół auditorów powinien mieć w swym składzie co najmniej jednego członka, doświadczonego w ocenie w technologii odnośnego wyrobu. Procedura oceny powinna obejmować audit na terenie pomieszczeń producenta.
Decyzja powinna być przekazana do wiadomości producenta. Zawiadomienie powinno zawierać wnioski z auditu i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.
 - 3.4. Producent powinien podjąć się wypełnienia zobowiązań, wynikających z zatwierdzonego systemu jakości i do utrzymywania go tak, aby pozostawał skuteczny i adekwatny do wymagań.

Producent lub jego pełnomocnik, powinni zawiadomić jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości o wszelkiej zamierzonej aktualizacji systemu jakości.
Jednostka notyfikowana powinna ocenić proponowane zmiany i zdecydować, czy zmodyfikowany system jakości będzie nadal odpowiadał wymaganiom wymienionym w pkt. 3.2, lub czy zachodzi potrzeba nowego auditu.
Powinien on przekazać swą decyzję producentowi. Zawiadomienie powinno zawierać wnioski z badania i umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.
4. **Nadzór jednostki notyfikowanej wynikający z jej odpowiedzialności**
 - 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, czy producent wypełnia należycie zobowiązania, wynikające z zatwierdzonego systemu jakości.

- 4.2. W celu przeprowadzenia auditu, producent powinien pozwolić jednostce notyfikowanej na dostęp do miejsc kontroli, badań oraz magazynowania, i powinien dostarczyć jej wszelkie potrzebne o nich informacje, a w szczególności:
 - dokumentację systemu jakości;
 - dokumentację techniczną;
 - zapisy dotyczące jakości, takie jak: raporty z kontroli i dane z badań, dane z wzorcowania, raporty dotyczące kwalifikacji personelu, itp.
 - 4.3. Jednostka notyfikowana powinna przeprowadzać okresowo audyty, aby upewnić się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości i powinien dostarczyć producentowi raport z auditu.
 - 4.4. Ponadto, jednostka notyfikowana może przeprowadzać u producenta niezapowiedziane audyty. Podczas tych auditów, jednostka notyfikowana może, o ile to niezbędne, wykonywać lub zlecić wykonanie prób, celem sprawdzenia dobrego funkcjonowania systemu jakości; powinna ona przekazać producentowi raport z auditu i, jeżeli przeprowadzono badanie, sprawozdanie z badania.
 5. Producent powinien przechowywać do dyspozycji władz krajowych w ciągu co najmniej dziesięciu lat licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia:
 - dokumentację określoną w zdaniu po trzecim myślniku w pkt. 3.1;
 - aktualizacje określone w drugim akapicie pkt. 3.4;
 - decyzje i raporty jednostki notyfikowanej, wymienione w ostatnim akapicie pkt. 3.4 oraz w pkt. 4.3 i 4.4.
 6. Każda jednostka notyfikowana powinna przekazywać innym jednostkom notyfikowanym stosowne informacje dotyczące udzielonych i wycofanych zatwierdzeń systemów jakości.
-

ZAŁĄCZNIK VIII

MODUŁ: WEWNĘTRZNA KONTROLA PRODUKCJI

1. Moduł ten opisuje procedurę, według której producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie, który spełnia zobowiązania przewidziane w pkt. 2, zapewnia i deklaruje, że dane urządzenia zgodne są z wymaganiami dyrektywy mającymi do nich zastosowanie. Producent lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien umieścić znak CE na każdym egzemplarzu urządzenia i sporządzić pisemną deklarację zgodności.
 2. Producent powinien zestawić dokumentację techniczną opisaną w pkt. 3 i sam lub jego pełnomocnik z siedzibą we Wspólnocie powinien przechować ją do dyspozycji właściwych władz krajowych w celu kontroli przez co najmniej dziesięć lat, licząc od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza urządzenia.
Jeżeli ani producent, ani jego pełnomocnik nie mają siedziby we Wspólnocie, to obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do dyspozycji, powinien spoczywać na osobę, która wprowadziła urządzenie na rynek Wspólnoty.
 3. Dokumentacja techniczna powinna umożliwiać dokonanie oceny zgodności urządzenia z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy. Powinna ona obejmować projekt, wykonanie i działanie urządzenia w zakresie potrzebnym do oceny. Powinna ona zawierać:
 - ogólny opis urządzenia,
 - rysunki projektowe i wykonawcze, schematy części, podzespołów, obwodów itp,
 - opisy i objaśnienia potrzebne do zrozumienia wspomnianych rysunków, schematów i działania urządzenia,
 - wykaz norm zastosowanych w całości lub częściowo i opis rozwiązań przyjętych, aby spełnić wymagania bezpieczeństwa zawarte w niniejszej dyrektywie, o ile nie zostały zastosowane normy,
 - wyniki obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp,
 - sprawozdania z badań.
 4. Producent lub jego pełnomocnik powinni przechowywać kopię deklaracji zgodności razem z dokumentacją techniczną.
 5. Producent powinien podjąć wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, że proces produkcyjny będzie gwarantować zgodność wytwarzanych urządzeń z dokumentacją techniczną, określoną w pkt. 2 i z wymaganiami dyrektywy mającymi zastosowanie do takich urządzeń.
-

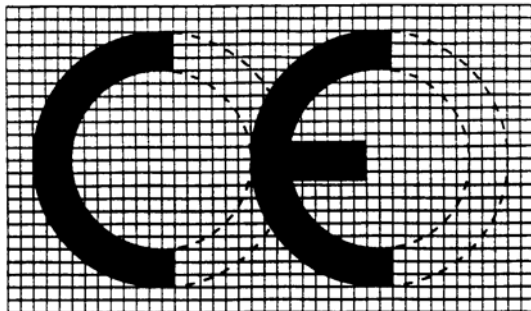
MODUŁ: WERYFIKACJA PRODUKCJI JEDNOSTKOWEJ

1. Moduł ten opisuje procedurę, według której producent zapewnia i deklaruje, że urządzenie lub system ochronny, który otrzymał certyfikat wymieniony w pkt. 2 jest zgodny z dotyczącymi go wymaganiami dyrektywy. Producent lub jego pełnomocnik we Wspólnocie powinien umieścić znak CE na urządzeniu lub systemie ochronnym i wystawić deklarację zgodności.
 2. Jednostka notyfikowana powinna zbadać pojedyncze urządzenie lub system ochronny i przeprowadzić odpowiednie próby, określone w odpowiedniej normie (normach) zgodnych z wymaganiami art. 5, albo próby równoważne, w celu upewnienia się o jego zgodności z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy.
Jednostka notyfikowana powinna umieścić lub spowodować umieszczenie swojego numeru identyfikacyjnego na dopuszczonym urządzeniu lub systemie ochronnym i wystawić certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań.
 3. Dokumentacja techniczna powinna umożliwić ocenę zgodności z wymaganiami dyrektywy jak również zrozumienie projektu, wytwarzania i działania urządzenia lub systemu ochronnego. Dokumentacja powinna zawierać, w zakresie potrzebnym do oceny:
 - opis ogólny wyrobu;
 - rysunki projektowe i wykonawcze, jak również schematy części podzespołów, obwodów, itp.;
 - opisy i objaśnienia potrzebne do zrozumienia wspomnianych rysunków i schematów oraz działania urządzenia lub systemu ochronnego;
 - wykaz norm, zgodnych z wymaganiami art. 5, zastosowanych całkowicie lub częściowo i opisy rozwiązań przyjętych, aby spełnić zasadniczych wymagania dyrektywy, jeżeli normy nie były zastosowane;
 - wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań, itp.;
 - sprawozdania z badań.
-

ZAŁĄCZNIK X

A. Oznakowanie CE

Znak zgodności CE powinien się składać z liter „CE” o następującej formie graficznej:

W przypadku zmniejszenia lub powiększenia znaku muszą być zachowane proporcje takie, jakie wynikają z wyżej przedstawionej siatki graficznej.

Różne elementy znaku CE muszą mieć wyraźnie ten sam wymiar pionowy, który nie może być mniejszy niż 5 mm.

Można odstąpić od minimalnego wymiaru w przypadku małogabarytowych urządzeń, systemów ochronnych lub aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2.

B. Zawartość deklaracji zgodności WE

Deklaracja zgodności WE musi zawierać następujące elementy:

- nazwę lub znak identyfikacyjny i adres producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie;
 - opis urządzenia, systemu ochronnego, lub urządzenia zabezpieczającego, o którym mowa w art. 1 ust. 2;
 - wszystkie istotne przepisy, do których stosuje się urządzenie, system ochronny lub urządzenie zabezpieczające, o którym mowa w art. 1 ust. 2;
 - w danym przypadku, nazwę, numer identyfikacyjny i adres jednostki notyfikowanej oraz numer certyfikatu WE badania typu;
 - w danym przypadku, powołanie norm zharmonizowanych;
 - w danym przypadku, normy i specyfikacje techniczne, które zastosowano;
 - w danym przypadku, powołanie się na przepisy innych dyrektyw Wspólnoty, jakie zastosowano;
 - identyfikację sygnatariusza uprawnionego do podejmowania zobowiązań w imieniu producenta lub jego pełnomocnika z siedzibą we Wspólnocie.
-

ZAŁĄCZNIK XI

MINIMALNE KRYTERIA JAKIE POWINNY UWZGLĘDNIAC PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE PRZY NOTYFIKACJI JEDNOSTEK

1. Jednostka notyfikowana, jej dyrektor oraz personel odpowiedzialny za przeprowadzenie badań sprawdzających nie powinni być projektantami, producentami, dostawcami, lub instalatorami urządzeń, systemów ochronnych lub aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2, a które kontrolują, ani być pełnomocnikami którejkolwiek z tych stron. Nie powinni oni być zaangażowani ani bezpośrednio ani jako pełnomocnicy w projektowanie, budowę, marketing lub konserwację urządzeń, systemów ochronnych lub aparatury wymienionej w art. 1 ust. 2. Jednak nie wyklucza to możliwości wymiany informacji technicznej między producentem a jednostką.
 2. Jednostka notyfikowana i jej zespół kontrolny powinni przeprowadzać badanie sprawdzające z największą uczciwością zawodową oraz z największą kompetencją techniczną i powinni być wolni od wszelkich nacisków i nakłaniania, szczególnie finansowego, mogących wpływać na ich orzeczenia lub na wyniki kontroli, zwłaszcza pochodzących od osób lub grup zainteresowanych wynikami sprawdzeń.
 3. Jednostka notyfikowana powinna dysponować niezbędnym personelem i posiadać niezbędne środki umożliwiające mu należyte spełnianie zadań technicznych i administracyjnych, związanych z dokonywaniem sprawdzeń; powinna ona także mieć dostęp do wyposażenia potrzebnego do specjalnych sprawdzeń.
 4. Personel odpowiedzialny za kontrole powinien posiadać:
 - gruntowne wykształcenie techniczne i zawodowe;
 - wystarczającą znajomość wymagań dotyczących badań, które przeprowadza, i odpowiednie doświadczenie w takich badaniach,
 - umiejętność opracowywania certyfikatów, zapisów i sprawozdań wymaganych do uwiarygodnienia przeprowadzonych badań.
 5. Niezależność personelu kontrolującego powinna być zagwarantowana. Jego wynagrodzenie nie powinno zależeć ani od liczby przeprowadzanych badań ani od ich wyników.
 6. Jednostka notyfikowana powinna być ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej, o ile zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialności tej nie przejmuje państwo lub państwo członkowskie nie jest bezpośrednio odpowiedzialne za badania.
 7. Personel jednostki notyfikowanej powinien być zobowiązany do przestrzegania tajemnicy zawodowej, (za wyjątkiem kontaktów z właściwymi władzami administracyjnymi państwa, w którym wykonuje ona swe czynności), ze względu na wszelkie informacje uzyskane podczas wykonywania swoich zadań na mocy niniejszej dyrektywy lub wszelkich przepisów prawa krajowego nadających jej moc prawną.
-